

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

82. An servi Christiani Infidelium, si tempore Pashatis non habeant copiam
Confessarij, teneantur elicere acum contritionis de peccatis mortalibus
perpetratis? Ex p. 7. tr. 7. res. 63. alias 62.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](#)

quod non sumus ante mortem Confessorem habiti, tenemur, cum primum possumus, hoc praeceptum adimplere. Ita Amicuscui adde Roccaful in praxi Theol. mor. tom. 2. lib. 4. de pœn. Ecl. c. 2. n. 16. afferentem, omnes docere ad observandum præceptum Divinum, quod si aliquis credit in periculo mortis non possit confiteri, teneri prævenire confessionem.

3. Idem docet Dicastillus de Sacram. tom. 2. tract. 8. disp. 7. dub. 2. num. 21. ubi sic ait: Afferendum est, hoc præceptum Divinum confitendi peccata per se obligare, non solum in articulo mortis Physico, sed etiam in periculo, quod certissimum est, & concedunt omnes Autores; unde obligat in morbo gravi, & in pericolosa navigatione, & quando instat prælum, & quando delicata fecmina primum parturit, vel que partus difficiles habere solet, & quoties homo habet peccatum mortale non confessioni jam prius subditum, & probabilitet timerit, si secundum non confiteretur, posse non habitum copiam Confessarij ante mortem, vel periculum mortis, ut accidere potest in India, vel in aliqua captivitate. Qui omnes caus appellantur, articulus, seu periculum mortis, quatenus, nisi tunc confessio fiat, est periculum decadendi sine confessione.

4. Ex hac doctrina sequitur, infirmum, qui perseverans in articulo, seu periculum mortis iterum peccavit mortaliter post confessionem tunc factam, teneri iterum confiteri; quia præceptum Christi est confitendi omnia peccata mortalia in vita, est autem periculum tunc decadendi sine illici peccati confessione, nisi tunc confessio fiat, ac propter eandem rationem, imò à fortiori tenetur confiteri, qui nunc habet copiam Confessarij, quam posse non habebit per totam vitam, ut contra aliquos (quorum sententiam probabilem putat Joannes de la Cruz in directorio parr. 2. panit. q. 3. dub. 3.) notavit Lugo disp. 15. n. 37. Hæc omnia Dicastillus.

RESOL. LXXXII.

An servi Christiani Infidelium, si tempore Paschatis non habeant copiam Confessarij, teneantur elicere actum contritionis de peccatis mortalibus perpetratis? Ex part. 3. tractat. 7. Refol. 63. alias 62.

^{Sup. hoc in frâ ex Ref. 164 §. ult.} R^{espondeo}, quod Henr. l. 1. de pœnit. cap. 6. num. 8. docet, eum qui tempore Paschatis, seu eo tempore, quo obligat hoc præceptum, non potest actu confiteri, teneri, confiteri, ferre elicere actum contritionis, quia inquit, Deus non præbet inducias ultra tempus Præcepti, per Ecclesiam designatum. Oppositum tamen existimo probabilius cum Suarez disp. 15. de pœnit. scđt. 6. n. 13. quia, quando Ecclesia obligat ad aliquem actum externum, non tenemur ad internum, si externus actus haberit non potest, eo quod ad internum secundario obligatur, sic qui divinum officium perfolvere non potest aliquo die, non tenetur pro illo tempore attendere ad Deum. Et ita etiam docet Trullench in Decalogum. tom. 1. lib. 3. cap. 4. dub. 2. num. 15.

RESOL. LXXXIII.

An meretrices, qua in Paschate non sunt confessas.

RESOL.

privenir Ecclesiastica sepultura, & incident in censuram aliquam Synodalem si extat? Et an Pueri, qui decimum quartum annum, vel ad minimum duodecimum natli non sunt, nullo modo incurvant dictas penas, si non confiteantur in Paschate? Ex part. 10. tr. 12. & Misc. 2. Ref. 36.

§. 1. N^egativè respondet Leandrus de Sacram. tom. 1. tract. 5. disp. 3. q. 5. 8. ubi sic ait: licet Meretrices peccent mortaliter, non implendo annua Confessionis præceptum, non tamen incurvant prefatas penas. Primo: quia tales numquam denunciantur, etiam per multos annos non confiteantur. Secundo: quia illarum miserrimus status permititur ab Ecclesia ob vitanda maiora incommoda, non ergo ab illa puniuntur: nam alia nullo modo diceretur permitti, si tam rigida pena earum peccatum puniretur. Ita ille, qui citat Vivaldum, Sà, Graffium, Rodriguez, & Zerolani; quibus ego addo novissimè Martinum de San Joseph in man. Confess. tom. 1. lib. 1. tract. 6. de pœnit. num. 12. sic afferentem. Las penas puestas por la Iglesia a los que no cumplen con el precepto anual de la Confession, son privación de sepultura Ecclesiastica, y del ingreso de la Iglesia però no se incurren ipsa facto, si no despues de la sentencia del Juez. No incurren esas penas los niños antes de quatorze años, y las niñas antes de doce, que es la edad de la pubertad, porque plausiblemente se puede creer, que la Iglesia no quiere castigar antes de esta edad. Sanch. in Summ. lib. 1. cap. 1. num. 7. Henriquez lib. 8. cap. 42. Fagundez præcept. 2. lib. 1. cap. 3. num. 15. Lugo disp. 15. num. 150. Vafquez, quest. 90. art. 2. dub. 4. y es commun. Y lo mismo creo se deve decir de las rameras, de qui en permite la Iglesia su mal trato: y por el mismo caso se ha de decir, que no las quieren castigar con tal rigor, y nadie iamas denuncio de la gente perdida. Ita ille, Vnde Emmanuel Sà, etiam in Editione correcta a Magistro Sacri Palatij, quam penes me habeo impresa Venetiis anno 1614, apud Georgium Valentium, verb. Confessio, n. 43. idem afferit.

2. Verum pro affirmativa sententia Leandrus citat Fagundez, præcept. 2. lib. 1. cap. 3. num. 10. & 11. & Cardinalen Lugo de Sacram. Pœnitentia, disp. 15. num. 149. Sed Lugo, ut legentibus patet, loquitur ibi de Pueris, quia etate obligantur ad præceptum anuum confessionis & nihil agit de hac questione. Ideò tu cogita. Et ut verum fatearis hic Romæ Meretrices, quæ in Paschate non recuperant Sacramentum Pœnitentiae, si moriantur absque confessione, privantur Ecclesiastica sepultura, & in quodam loco extrâ Portam populi sepeliuntur.

3. Puto tamen satis probabile id quod afferit Martinus ubi *suprà*, nempe quod pueri, qui decimus quartum annum, vel ad minus duodecimum nasci non sunt, nullo modo incurvant predictas penas, id est, nullo modo plectendi sunt ingressu Ecclesiæ, & privatione Ecclesiastice sepultura; nec excommunicatione, quia pœna creditur, usque ad eam etatem, piam matrem Ecclesiam noluisse pueros censuris ad sua præcepta servanda cogere. Et ita me citato tenet etiam cum pluribus Leandrus ubi *suprà*, quest. 57. & etiam me citato Trullench in Decalog. tom. 1. lib. 3. cap. 4. dub. 2. numero 12. quicquid probabilitet etiam in contrarium afferant alii.